

[Christmas Møller.]

Kullene i England; thi er Kullene billigere andetsteds, blev de naturligvis købt andetsteds, hvis der ikke var denne Central, som netop ordner dette Forhold. Saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, som da løb den Risiko, at England kunde fratræde Traktaten: Hvor vil det ærede Medlem saa gaa hen i Verden for at afsætte den Bacon, som har været det eneste Lyspunkt i dansk Landbrug næsten siden Englandstraktaten, i hvert Fald i 1934? Det har det ærede Medlem ogsaa at svare paa. Forholdet er altsaa dette, at det ærede Medlem, stillet over for det Spørgsmaal, hvorledes Danmark Retsforbund vil opfylde den Traktat, som de har givet Udenrigsministeren Ret til at underskrive paa Danmarks Vegne, overhovedet ikke havde et eneste Ord at sige om, hvorledes de vilde opfylde den.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fremsatte den geniale Idé, at Danmark uden Valutacentralen eventuelt kunde faa sine Kul billigere i England. Jeg tør nok sige, at hvis vi kunde faa Kullene billigere i England, havde man næppe fra engelsk Side lagt et saadant Pres paa os netop gennem Traktaten for at muliggøre Købet af 80 pCt. netop i England. Jeg kan oplyse det ærede Medlem til Brug i hans Agitation, hvis han tilfældig skulde faa Brug for lidt Sandhedsstof, at denne Bestemmelse har paaført den danske kulforbrugende Industri, Trafik o. s. v. en Merudgift i 1934 paa ikke mindre end 4 Kr. pr. t Kul, det vil sige for en jævn stor dansk Industrivirksomhed meget let op imod 100 000—200 000 Kr. pr. Aar; det er den Merbyrde, som den danske Industri bl. a. betaler i Anledning af Englandstraktaten til Fordel for vor Landbrugseksports Sikkerhed.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa det være Slut med de korte Bemærkninger i denne Omgang.

Oluf Pedersen: Det Forhold, som blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Drachmann, var ikke Udtryk for, hvad Englandsoverenskomsten koster de danske Forbrugere, men det var Udtryk for, hvad Valutacentralen koster de danske Forbrugere.

Clausager: Jeg beklager meget, at den højtærede Minister har taget den første Del af Ændringsforslaget under Nr. 4 tilbage. Jeg er enig med ham i, at saadan som det hidtil er gaaet, kan det ikke godt blive ved med at gaa, og jeg er bange for, at hvis vi nu slipper Ændringsforslaget i Aften for at faa det i en anden Affattelse, er det ikke sikkert, vi faar fat i det igen, for der er aabenbart — det er der meget, der tyder paa — stærke Kræfter i Bevægelse for at hindre det. Jeg kan ikke se nogen Grund til at slippe Ændringsforslaget i Aften.

Den højtærede Finansminister siger, at man skal gennemføre noget, der kan administreres. Det kan den Anmærkning, der er stillet Forslag om, ogsaa med vor Fortolkning, idet Finansministeren selv har gjort opmærksom paa, at man stoppede et Blad i at tage Papiret til sine Tillæg i den Udstrækning, det havde gjort det, til halvanden Øre; det kom til at give 8 Øre for en Del af det. Altsaa, Kontrollen kunde virke, og naar den kan virke under saadanne Forhold, der sikkert er noget vanskeligere, kan den sikkert ogsaa virke, naar man siger, at hvad der er over 14 Sider, maa betale 8 Øre. Jeg hævder derfor, at med den Fortolkning, som vi har ønsket i Toldraadets Appeludvalg, kan Anmærkningen administreres.

Endvidere siger den højtærede Finansminister, at der maa træffes en Ordning enstemmigt. Ja, men det kan jo ske, saa saare Finansministeren vil tage den lille Tilføjelse, at hvad der er ud over de 14 Sider, skal betale de 8 Øre, men det andet ikke; saa er alt i Orden.

Naar Finansministeren siger, at han nødigt vil træffe nogen Afgørelse nu, saa siger jeg: der er ikke noget i Vejen for at vedtage det, vi har, i Aften, selv om Affattelsen endnu er uklar, thi det kan ændres mellem anden og tredje Behandling, eller eventuelt i Landstinget, det er saa let, som noget kan være.

Jeg vil meget henstille, at vi holder fast paa det, medens vi har det, det kan let løbe fra os, og jeg vil derfor tillade mig at fastholde Ændringsforslaget.

Korsgaard: Begrundelsen for eventuelt at forhøje Indkomstskatten er bl. a. den, at Kaffen skulde blive billig; men da enhver ved, at vi af valutamæssige Grunde ikke kan købe mere Kaffe end det, vi faar nu, men snarere skulde købe mindre, saa er det i sig selv en meget svag Begrundelse.

Men saa i øvrigt om Sagen, saaledes som den nu foreligger, eller vilde foreligge, siger Finansministeren jo, og han siger det